

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 6 lipca 2012 r.

LEX-I.4131. 98 .2012.MS2

Rada Gminy Obryte
Obryte 185
07-215 Obryte

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 217, poz. 1281 i Nr 149, poz. 887)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/105/2012 Rady Gminy Obryte z dnia 5 czerwca 2012 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Obryte dotyczącego działki nr 2088 położonej we wsi Tocznabiel stanowiącej własność Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Nadleśnictwa Pułtusk.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 5 czerwca 2012 r. Rada Gminy Obryte podjęła uchwałę Nr XVIII/105/2012 w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Obryte dotyczącego działki nr 2088 położonej we wsi Tocznabiel

stanowiącej własność Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Nadleśnictwa Pułtusk. Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.” oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Zdaniem organu nadzoru uchwała jest niezgodna z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.), przez co naruszone zostały zasady sporządzania planu miejscowego i, w związku z art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., stanowi to przesłankę do stwierdzenia jej nieważności w całości.

Plan zatwierdzony przedmiotową uchwałą, zgodnie z załącznikiem Nr 1 do uchwały, tj. rysunkiem planu, obejmuje 3 jednostki terenowe wydzielone liniami rozgraniczającymi. Dwie z nich oznaczone są symbolami: 01 ZL oraz 02 ZL i przeznaczone zostały na tereny lasów, a trzecia jednostka, oznaczona symbolem 03 KD-X, przeznaczona została na publiczny ciąg pieszo-jezdny o ustalonej, na rysunku oraz w tekście planu (§ 16 ust. 2 pkt 3 lit. a), szerokości w liniach rozgraniczających – 8 m.

Zarówno z części tekstowej jak i graficznej planu należy wnioskować, że przewidziany w nim ciąg pieszo – jezdny należy uznać za drogę publiczną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.), chociaż nie określono, stosownie do wymogów tej ustawy, ani jej klasy, ani kategorii. Świadczy o tym użyte w tekście (§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i § 16 ust. 2 pkt 2) i na rysunku planu sformułowanie „*publiczny ciąg pieszo jezdny*” oraz oznaczenie dla ciągu – „KD”, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zakresu planu”, zostało przyporządkowane do dróg publicznych (załącznik Nr 1, L.p. 6.1 rozporządzenia), a także kolor (biały) oznaczenia zastosowanego na rysunku planu, również przyporządkowany do dróg publicznych.

W związku z powyższym do przedmiotowego ciągu pieszo - jezdnego zastosowanie mają przepisy dotyczące dróg publicznych, a więc ww. ustawy o drogach publicznych oraz rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Stosownie do zapisu § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia szerokość drogi (publicznej) w liniach rozgraniczających poza terenem zabudowy i nie przeznaczonym

pod zabudowę nie powinna być mniejsza niż 15 m dla dróg klasy dojazdowej i lokalnej. Dla pozostałych klas dróg minimalna szerokość przekracza 20 m. Bez względu więc na klasę przewidzianą w planie drogi publicznej, jej szerokość nie może być mniejsza niż 15 m. Tymczasem, jak wspomniano powyżej, w przedmiotowym planie szerokość ciągu w jego liniach rozgraniczających ustalono na 8 m. O ile wspomniane rozporządzenie dopuszcza możliwość odstępstwa od dopuszczalnej minimalnej szerokości ulic, tj. dróg publicznych znajdujących się na terenie zabudowanym, ze względu na istniejące zagospodarowanie terenu, to brak dopuszczenia podobnego odstępstwa na terenach niezabudowanych i nie przeznaczonych do zabudowy, jak ma to miejsce w opisywanym przypadku.

Powyższa niezgodność stanowi naruszenie zasad sporządzenia planu, które, na podstawie art. 28 ust. 1, powoduje nieważność uchwały w całości lub w części. Niezgodność z prawem przyjętych w planie szerokości linii rozgraniczających drogi publicznej, oznaczonej symbolem 03 KD-X oznacza również niezgodność z prawem linii rozgraniczających pozostałych 2 jednostek terenowych. W związku z tym brak jest możliwości wyłączenia z obrotu prawnego tylko części ustaleń planu, odnoszących się do kwestionowanej drogi (ciągu pieszo – jezdnego), bez naruszania ustaleń planu dla pozostałych dwóch jednostek terenowych, z nią graniczących. Dlatego organ nadzoru uznał za konieczne stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Wziąwszy powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XVIII/105/2012 Rady Gminy Obryte z dnia 5 czerwca 2012 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Obryte dotyczącego działki nr 2088 położonej we wsi Tocznabiel stanowiącej własność Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Nadleśnictwa Pułtusk, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Ponadto organ nadzoru wskazuje niżej wymienione naruszenia przepisów prawa podjętą uchwałą, które nie stanowiły przesłanki do stwierdzenia jej nieważności.

W związku z powyżej opisanym naruszeniem prawa organ nadzoru zwraca uwagę na brak wymaganego, przepisami rozporządzenia w sprawie zakresu planu, określenia

w planie klasyfikacji drogi 03 KD-X (§ 4 pkt 9 lit a rozporządzenia). Stosownie do wcześniejszych wyjaśnień, z uwagi na zaliczenie ww. ciągu do dróg publicznych, klasyfikacja ta powinna być zgodna z kategoriami i klasami dróg, określonymi w ustawie o drogach publicznych i rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Przywołana powyżej ustawa ze względu na funkcje w sieci drogowej dzieli drogi na następujące kategorie: krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne. Z kolei ww. rozporządzenie, ze względu na wymagania techniczne i użytkowe wprowadza następujące klasy dróg: autostrady, ekspresowe, główne ruchu przyspieszonego, główne, zbiorcze, lokalne i dojazdowe.

W przedmiotowym planie brak wskazania zarówno kategorii, jak i klasy drogi 03 KD-X, a zastosowana terminologia (ciąg pieszo-jezdny) nie znajduje odzwierciedlenia zarówno w ww. ustawie, jak i rozporządzeniu, co uniemożliwia jednoznaczną jej klasyfikację, a tym samym narusza wspomniane przepisy ustawy i rozporządzenia.

Zgodnie z wymogiem § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie zakresu mpzp *„Projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać 1) wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (...)”*. Z kolei § 8 ust. 1 tego samego rozporządzenia zobowiązuje do wykonania projektu rysunku planu w czytelnej technice graficznej. Tymczasem zamieszczony na rysunku planu wyrys ze studium jest nieczytelny. Niektóre ze znajdujących się na rysunku oznaczeń, opisane w legendzie do wyrysu ze studium, nie są możliwe do jednoznacznej identyfikacji na wyrysie. Dotyczy to oznaczeń granicy Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego i granicy otuliny Parku.

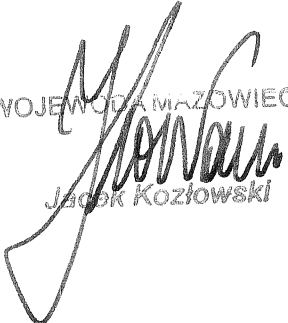
Zarówno z ustawy o p.z.p., jak i ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej *„ustawą środowiskową”*, wynika konieczność umożliwienia wszystkim zainteresowanym ustaleniami planu, udziału w procesie jego sporządzania. Celowi temu służyć ma m. in. wymóg podawania do publicznej wiadomości informacji o przystąpieniu do sporządzania planu, której treść szczegółowo określają ww. przepisy obu ustaw.

Treść ogłoszenia Wójta Gminy Obryte z dnia 30 listopada 2010 r. o przystąpieniu do opracowania przedmiotowego planu, które ukazało się w Biuletynie Informacji Publicznej, w *„Pułtuskiej gazecie powiatowej”* oraz zostało wywieszane na tablicy ogłoszeń w Urzędzie gminy, została sformułowana w ten sposób, że poprzez odwołanie się do zakresu działania

składających wnioski, sugeruje możliwość składania wniosków jedynie przez jednostki organizacyjne. Tymczasem ograniczenie takie nie ma podstaw prawnych ani w ustawie o p.z.p., ani w ustawie środowiskowej.

Ponadto ww. ustawa nakazuje, w art. 39 ust. 1 pkt 2, 4 i 5, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 14 lit. d i art. 46 pkt 1 tej ustawy, podać w ogłoszeniu o przystąpieniu do sporządzania planu informację o możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy, którą w tym wypadku stanowi uchwała o przystąpieniu do sporządzania planu, o sposobie składania wniosków oraz o organie właściwym do ich rozpatrzenia. W przypadku ww. ogłoszenia wymogi te nie zostały spełnione.

Organ nadzoru zwraca również uwagę na niewłaściwą definicję stawki procentowej, zawartą w § 3 pkt 1 uchwały. Według tej definicji pojęcie stawki procentowej jest tożsame z opłatą, która jest określana dopiero na podstawie stawki procentowej, ustalonej w planie. Stawka procentowa nie może więc być równocześnie opłatą, jak zostało to wskazane w uchwale.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski